

ΕΥΦΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΤΟΣ Β'. — ΤΕΥΧΟΣ ΚΒ'.

31 ΜΑΙΟΥ 1882.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προκήρυξις. — Ἐπίσκεψις εἰς τρία μνήματα. — Λόγος ἀπαγγελθεὶς
κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀδελφότητος τῶν φιλομα-
θῶν νέων «Προόδου». — Ἀνάμικτα: Τὰ θαύματα τῆς προ-
όδου. — οἱ τοῦ Πετράρχου φίλοι. — Ἄκρον ἄωτον ἰδιοτροπίας.
— τὸ θέατρον ἐν Ἰαπωνίᾳ. — Ποικίλα. — Εἰδήσεις.

ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΕΙΟΥ Δ. ΞΙΦΙΛΙΝΟΥ

1882

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ
 ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΕΤΟΣ Β'. ΤΕΥΧΟΣ ΚΒ'.

31 ΜΑΙΟΥ 1882.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Προσέτι... Δόξα...
 ...
 ...
 ...

ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΕΙΟΥ Δ. ΕΠΙΦΑΝΟΥ

1882

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΕΤΟΣ Β'.

31 ΜΑΙΟΥ 1882.

ΤΕΥΧΟΣ ΚΒ'.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἐπιθυμοῦντες αἰέποτε τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ περιοδικῷ ἐθεωρήσαμεν κατάλληλον τὴν περίστασιν ἀπὸ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐκδόσεως, ὅπως μεταβάλωμεν τὸ σχῆμα μετὰ τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας, καὶ ἐπενέγκωμεν ἐν αὐτῷ πᾶσαν κατὰ τὸ ἐνὸν βελτίωσιν καὶ μεταρρύθμισιν. Θέλομεν δὲ προσπαθήσει, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὅπως ἡ ἐν τῷ Περιοδικῷ δημοσιευομένη ὕλη εἶναι ἐκλεκτὴ καὶ μᾶλλον τοῖς ἐγχωρίοις ἐνδιαφέρουσα συνδυαζομένου αἰέποτε τοῦ τερπνοῦ μετὰ τοῦ ὠφελίμου· καὶ ἐν γένει παντὶ σθένει θέλομεν ἐπιδιώξει τὴν βαθμιαίαν αὐτοῦ μεταρρύθμισιν καὶ βελτίωσιν ὅπως εὐχαριστήσωμεν μὲν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν, αὐξήσωμεν δὲ καὶ τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ ἀνταποκριθῶμεν οὕτως ὡς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ, ὅπερ πεποιθήμεν ὅτι θέλει ἐκφέρει ἐπιεικῆ τὴν περὶ τοῦ ἡμετέρου φύλλου κρίσιν ἀναλογιζόμενον, ὅτι ἔργον δι' ἐνδεῶν μέσων ὑποστηρίζομενον καὶ μὴ τυγχάνον σπουδαίας ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς συνδρομῆς δὲν δύναται ἀπὸ πρώτης ἀφετηρίας νὰ ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας τοῦ τελείου.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Εἰς τρία μνημάτα.

(συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλ.)

Ἐδήγητε δὲ ὁ Ἰ. . . τὸν Βονοπάρτην δι' ἀπειραρίθμων διόδων, καὶ τέλος μεθ' ἐνὸς τετάρτου δρόμου, ἔφθασαν μηδὲ λέξιν ἀνταλλάξαντες καθ' ὁδὸν, εἰς μεγάλην νεκρώσιμον αἰθουσαν, ἧς αἱ πλευραὶ ἐκ μαρμάρου καὶ πορφυρίτου ἤστραψαν εἰς τὴν λάμψιν τῆς λαμπάδος ἣν ἔφερον ὁ Ἰ. . . Τότε θέαμα λαμπρὸν, θέαμα οὐ παράδειγμα δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἡ φαντασία παρά εἰς τοὺς παραδόξους μύθους τῶν Ἀράβων, παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κατακτητοῦ.

Ἐπὶ ἰκρίωματος κεδρίνου ἀπολιθθέντος ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἔκειτο τὸ τεταρτεχυμένον σῶμα τοῦ μεγάλου Σεσώπριδος. Τὰ δέματα τὰ περικυκλοῦντα αὐτὸ ἦσαν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, ἔφερε δὲ ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ διάδημα τῶν Φαραῶ, ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους κατατεθειμένον ἡσύχω· τὸ ξίφος τὸ δαμάσαν λαοὺς τόσῳ διαφέροντας ἀπ' ἀλλήλων ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ φερέτρου ἦσαν ἐγγεγλυμμένοι ἰερογλυφικαὶ χαρακτηριστικὰ γούμενοι βεβαίως τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ

μαχητοῦ. Εἴκοσι τέσσαρα δὲ χαλκᾶ κιβώτια, περιέχοντα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἀρώματα, ἦσαν κατὰ τάξιν τεθειμένα ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ μαινώ-λειου. Περὶ δὲ τὴν βασίλειαν μουριάν, στηριγμένα ἐπὶ τῶν τοίχων, ἦσαν ὑπὲρ τὰ ἑκάτον φέρετρα, περιέχοντα ἑκάστον τὴν μουριάν του. Συνέκειτο δ' ἡ σιωπηλὴ αὐτῆ θεραπείᾳ τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ τῶν ὑπουργῶν, τῶν συζύγων καὶ τῶν ἐνδοξωτέρων στρατηγῶν τοῦ. Ἐπὶ ἑκάστου δὲ τῶν φερέτρων τούτων ἦσαν ἐζωγράφημένα τὰ σύμβολα τὰ ἐρμηνεύοντα τί ἦσαν ἐν καιρῷ τῆς ζωῆς τῶν τὰ ξηρὰ ἐκεῖνα πτώματα. Αἱ γυναῖκες εἶχον περισσότερὰ καὶ ἱπποὺς εἰς δείγματα τοῦ κάλλους καὶ τῆς γοιμότητος τῶν. οἱ ὑπουργοὶ ἄροτρα καὶ ἵβεις· οἱ στρατηγοὶ λέοντας καὶ σάλπιγγας· ὑπὸ θόλον δ' εὐρύον ἰστάμενα τὰ τῆς Ἰσίδος καὶ τοῦ Ὀσσίριδος ἀγάλματα, κολοσσιαῖα τὸ μέγεθος, ἔβλεπον ἀνωθεν τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην παράταξιν τῆς φθορᾶς· ἦσαν δὲ τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἐξ ἰάσπιδος, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἑστέφον χρυσαὶ μίτραί πεποικιλμέναι διὰ λίθων, οἵτινες εἰς τοὺς κόλπους τοῦ βαθέως ἐκείνου ἐκτόους ἐλαμπόν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τὸ στέρέωμα. Τέσσαρά δὲ κόκκινα τεθειμένα ἐπὶ θά-θρων ἐκ γρανίτου περιεῖχον σφῆρὸς χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, παριστάν-των τὰ ἐνδοξα γεγονότα τῆς μακρᾶς τοῦ Σεσώστριδος βασιλείας. Πολλαχοῦ δ' ἐ-ἀρέμζαντο σημαῖαι διαλυθεῖσαι εἰς κόνιν,

ὣν δὲν ἔμεινεν εἰμὴ μόνη ἡ ὀρειχάλκινος λαβὴ· πρὸς δὲ καὶ τρόπαια ὀπλῶν, ξίφη μηδικὰ, ἢ ἀσσυριακὰ, τόξα καὶ βέλη.

Ὁ Βονοπάρτης ἐθεάτο σιωπηλῶς τὴν πομπὴν ταύτην τοῦ θανάτου, τὰ ἱερὰ ἐ-κείνα λείψανα δόξης σεβασθείσης πρὸ τετρακισχιλίων ἐτῶν· ἐθεάτο τὸ πτώμα τὸ κοιμώμενον ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ φερέτρου, καὶ φαινόμενον ὅτι ἐδέχετο ἀ-κῆμη τὴν λατρείαν τῶν γυναικῶν ἃς ἠγάπησε, τῶν ὑπουργῶν οὓς διόκησε, καὶ τῶν μαχητῶν οὓς τολμᾶς ὠδήγησεν εἰς τὴν νίκην. Ἡ ψυχὴ τοῦ νέου στρατηγοῦ κατενόηθη βαθεῶς· ἐφαίνετο σεβυθισμέ-νος εἰς σκέψεις.

— Ἀρχῶν, εἶπεν ὁ Ἰ... εἶναι και-ρὸς νὰ ἐπιστρέψῃς πρὸς τοὺς στρατιώτας σου.

Ὁ Ναπολέων ἔκαμε μηχανικῶς βήμα-τά τινα πρὸς τὴν θύραν· ἀλλ' εἶτα, ὡς ἐξυπνήσας, ἐπέστρεψεν αἰφνης πρὸς τὸ μαινωλεῖον, καὶ τείνας τὴν χεῖρα πρὸς τὸ σῶμα τοῦ Σεσώστριδος.

— Φαραῶ, εἶπεν, ἡ Αἰ... δὲν θέλει μένει πλέον εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅστις θέλει τὴν κατατάξῃ ἐκ νέου μετὰ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

— Ἀρχῶν, τῷ εἶπεν ὁ Ἰ... κλίων ἐυλαδῶς τὸ γόνυ πρὸ τοῦ κενοταφίου τοῦ Φαραῶ, καὶ λαμβάνων ἀπὸ ἐνός τῶν κοσκίων νόμισμα. Ἀρχῶν, εἰς διάστημα τριῶν χιλιάδων ἐτῶν εἶσαι ὁ τρίτος μα-χητὴς ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸ εἰς τοὺς βεβή-λους ἀγνωστον τοῦτο μνημεῖον. Ὡς οἱ προκάτοχοί σου δὲν συνέλαβες τὴν ἱερό-

συλον ἰδέαν νὰ στερήτης τὸ ὑπόγειον τοῦτο τῶν ἱερῶν θησαυρῶν οὓς ἐγκλείει.

Ἔσο εὐλογημένος, καὶ δέχθητι εἰς μνή-μην τῆς ἐπισκέψεώς σου εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ μεγάλου Ἀχέμ τὸ χρυσοῦν τοῦτο νόμισμα τὸ φέρον τὴν εἰκόνα του· θὰ σὲ χρησιμεύσῃ ὡς φυλακτῆριον καὶ ὡς ἐγγύησις ἐπιτυχίας· ἐν ὅσῳ τὸ φέρεις ἐπὶ σοῦ ἡ νίκη θὰ σὲ μένη πιστὴ, καὶ τὰ πάντα θὰ γίνωνται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας σου. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Καῖσαρ ἔλα-βον ἄλλοτε παρὰ τῶν πατέρων μου τὸ αὐτὸ δῶρον, καὶ δὲν εὗρον τὸν θάνατον εἰ μὴ ἀφοῦ ἀπώλεσαν τὸ μυστηριώδες τοῦτο ἐνέχυρον τῆς μετὰ τῶν Φαραῶ ἐ-νώσεώς των.

Ὁ Βονοπάρτης ἔλαβε τὸ νόμισμα καὶ ἀτενίσας τὸν Ἰ...

— Μὴ δὲν εἶσαι ὅ,τι φαίνεσαι; τὸν ἠ-ρώτησεν ὀπωσοῦν τραχέως. Οἱ λόγοι σου διαψεύδουν τὸ ἔνδυμα καὶ τὸν χαρακτή-ρά σου.

— Συγχώρησέ με, ἄρχων, δὲν εἶμαι εἰ μὴ πτωχὸς Ἰ... ἀλλ' εἶμαι τοῦ γέ-νου, τῶν Ἀβασιδῶν, καὶ οὐδεὶς πλὴν ἐ-μοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἄ-δύτα τῆς πυραμίδος ταύτης, καὶ νὰ σὲ χρησιμεύσῃ ὡς ὀδηγός. Ἀπὸ τῆς παιδι-κῆς ἐτι ἡλικίας ὁ πατήρ καὶ ὁ πάππος μου με ὠδήγουν ἐνταῦθα διὰ νὰ με συν-οικειώσουν μετὰ τὴν ἔννοϊαν τῶν ἱερογλυφι-κῶν τούτων, ἅτινα εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Αἰ... .

— Ἰ... ἀπήντησεν ὁ Ναπολέων, σὲ εὐχαριστῶ, καὶ σὲ ὑπόσχομαι νὰ διατη-ρήσω πάντα εἰς τὴν μνήμην μου τὴν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Σεσώστριδος ἐπι-σκεψίν μου, εἰς δὲ τὸ στήθος μου τὸ νό-μισμα τὸ ὁποῖον με ἔδωκες. (1)

— Θὰ κάμετε καλὰ, εἶπεν ὁ Ἰ... ἀλλ' ἄρχων, ἔχω μίαν παράκλησιν νὰ σὲ ἀπευθύνω.

— Τί; ἠρώτησεν ὁ στρατηγός λέγε.

— Ἡ εἴσοδος τοῦ ἱεροῦ τούτου εἶναι, καὶ τὸ ἐπαναλέγω, ὑπ' ἐμοῦ μόνου γνω-στή. Θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον ξένοι ἢ καὶ Αἰ-γύπτιοι ἔτι νὰ τὴν μάθουν. Ὅλοι δὲν εἶ-ναι Ἀλέξανδροι, Καίσαρες ἢ Βονοπάρται καὶ ἡ πλεονεξία ἐνδέχεται νὰ γίνῃ ἱερο-συλίας αἰτία. Ὁρκίσθητι, ἄρχων, ὀρκί-σθητι εἰς τὸν μέγαν προφήτην μας, ὅτι οὐδέποτε θὰ φανερώσης ὅτι εἶδες εἰς τὴν σκοτεινὴν ταύτην σύριγγα τῆς μεγάλης πυραμίδος.

Καὶ ἀνεκλύτας ἐκ τοῦ κόλπου του σε-λίδα τοῦ βιβλίου του τὴν ἔδωκε πρὸς τὸν στρατηγόν.

(1) Δὲν εἶμεθα βεβαίως δεσποδαίμονες· ἀλ-λά ἀναγκαζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Ναπολέων, ὅστις ἔδειξε τὸ νόμισμα εἰς τὸν Βερθολέτον, τὸν Μόγγην καὶ ἄλλους τῶν οἰ-κειῶν του, ἀπώλεσεν αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκστρα-τεῖαν τοῦ 1812. ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς μά-χης τῆς ἐν Λεψία, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισαν τὰ δυστυχήματα τὰ ὀδηγή-σαντα τέλος τὸν μέγα αὐτοκράτορα εἰς Ἀ-γίαν Ελένην.

— Ὁρκίζομαι, εἶπεν ὁ Βοναπάρτης, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου.

— Καλῶς εἶπεν ὁ Ἰ. . ., τώρα δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν πρὸς τὴν συνοδίαν σου, ἥτις θὰ ἀνησυχῇ διὰ τὴν μακρὰν σου ἀπουσίαν. Ἄλλ', ἀρχων, εἰσέτι μίαν παράκλησιν μεταχειρίσου με ἐνωπιον τῶν ἀξιοματικῶν σου ὡς Ἰ. . . ἀπλοῦν ἐπιθυμῶ νὰ μὴ κατασταθοῦν αἱ μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ σχέσεις μου ὑποπτοὶ εἰς τοὺς Μουφτίδας τοῦ ἔθνους μου.

— Ἐστὼ ὅπως ζητεῖς, εὐγενὴ Ἀβασσίδη. ἀπήντησεν ὁ Βοναπάρτης. Ὁ Ἰ. . . ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφοτέρω ἐπανελάθον τὴν ὁδὸν ἣν εἶχον διατρέξει.

Ἐν τούτοις οἱ στρατιῶται τῆς συνοδίας οἵτινες εἶχον μείνει εἰς τὴν πυραμίδα τοῦ Χέοπος, εἶχον ἀρχίσει ν' ἀνησυχῶσι μεγάλως περὶ τῆς τύχης τοῦ στρατηγοῦ τῶν. Δύο ὥραι καὶ ἐπέκεινα εἶχον παρῆλθαι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του, καὶ οἱ σωματοφύλακες προέτεινον ἤδη νὰ εἰσχωρήσωσι, τὴν λόγχην προτείνοντες, εἰς τὴν μυστηριώδη πύρρον.

— Ἀφεύκτως, ὁ μικρὸς δεκανεὺς θ' ἀπήντησε κἀνέναν προκόδειλον καθ' ὃδὸν ἔλεγεν ὁ Μελανδιέρ' καὶ ἐπειδὴ οἱ πολῖται αὐτοὶ, ὡς λέγουσιν, καταπίνουσι τοὺς δεκανεῖς ὅσον καὶ ἂν ᾦναι τὸ ἀνεκτόμα των, καθὼς καὶ καθεὶς ἄλλο χόρτον, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπρογευματίσκαμεν μὲ τὸν ἀρχιστρατήγον καὶ τὸν

μαμαλούχην, ὅστις ἔως μὲ τὰ ζῶα ἐκεῖνα.

— Εἰς τὸν διάβολον οἱ λογιώτατοι, οἱ κροκόδειλοι καὶ οἱ μαμαλοῦχοι! ἀνέκραξεν ὁ Θωμᾶς παρατηρῶν τὸν λίθον τοῦ πυροβόλου του ἔχεις δίκαιον, θέλωμεν τὸν στρατηγὸν μας, ὅστις, ἀναποφύκτως, θὰ ἐχάθη εἰς τὰ κατηραμένα ἐκεῖνα ὑπόγεια. Ἐμπρός!

— Σιωπῆ, ἀνεφώνησεν ὁ Ζυνὼ, ὅστις δὲν ἐφοβεῖτο μὴ οἱ κροκόδειλοι κατέφαγον τὸν στρατηγὸν των, ἂν καὶ τοῦτο δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον, ἐφοβεῖτο ὅμως μὴ ὁ Ἰ. . . ἦτο ἐκ τῶν ἐνθεομανῶν ἐκείνων, ὅστις ἤθελε νομίσει πράξιν ἐνάρετον τῷ προφήτῃ τὸ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Βοναπάρτην καὶ εἶτα νὰ αὐτοχειρισθῆ. Ζοφερὰ ἀνησυχία ἦτο ἐξογραφημένη εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα. ὅτε αἰφνης κρότος βημάτων ἠκούσθη, καὶ μετ' ὀλίγον λάμψις διέδου διὰ τῆς στενῆς εἰσόδου, ἐφ' ἧς πάντα τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα.

— Ἴδου αὐτός! Ἴδου αὐτός! ἀνέκραξαν διὰ μιᾶς λόγιοι, στρατιῶται καὶ ἀξιοματικοί.

Τέλος ἐφάνη ὁ Βοναπάρτης, ἡσυχος ὡς ὅτε εἶχεν ἀφήσει τὴν συνοδίαν του. Πάντες συνεπίεσθησαν περὶ αὐτόν, ὅπως τὸν συγχαρῶσι, καὶ θὰ τὸν ἐνηγκαλίζοντο ἂν τὸ σέβας δὲν ἐχαλίνου τὴν χαρὰν. Ἄλλ' οἱ σωματοφύλακες, ἔλευθερώτεροι τοὺς τρόπους, ἐπνίξαν σχεδὸν τὸν Ἰ. . . εὐχαριστοῦντες αὐτὸν διότι τοὺς ἐπανήγαγε σῶον καὶ ἀσφαλῆ τὸν στρατηγὸν των.

Οἱ λόγιοι ἠρώτησαν ἀμέσως τὸν Βοναπάρτην περὶ τῶν ὅσα εἶδεν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Σεσώστριδος, ἀλλ' οὗτος ἐτήρησεν ἐντελῆ σιωπὴν. Ὅτε δὲ πάντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ Μόγγης πλησιάσας τὸν ἀρχιστρατήγον ἠρώτησε.

— Σπουδαίως, στρατηγέ, δὲν θὰ μᾶς διηγηθῆτε τὰ θαυμάσια ὅσα εἶδατε εἰς τὴν ὑπόγειον ἐκστρατείαν σας; Ἄλλ' ὁ Βοναπάρτης ἀπήντησε.

— Φίλτατε, ἐρώτησον ὅτι ἄλλο θέλεις πλὴν τούτου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀποκριθῶ.

Ὁ δὲ Μόγγης εἰθισμένος εἰς τὰς στρατιωτικὰς διαταγὰς, κατέπνιξε τὴν περιέργειάν του, καὶ οὐδεὶς ἐγένετο πλέον λόγος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Δέκα ἔτη μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἐνδόξῃ ἐκστρατείᾳ τοῦ 1801, ὁ Ναπολεὼν συνδιαλεγόμενος ἐσπέρων τινα ἐν Σχενβρούμφ μετὰ τοῦ βαρῶνος Δουρρεϊ, ἦλθεν εἰς λεπτομερείας περὶ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Σεσώστριδος, καὶ παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς εὐχαριστήσεως τῆς συνομιλίας ἀφέθη εἰς τὴν θέρμην τῆς φαντασίας του ἄλλ' αἴρνης ἐπιώπησε.

— Εἶσθε δύσπιστος, θαρῶνε, εἶπε· καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν θέσιν μου, θὰ ἐξεπλήττεσθε σφόδρα ἐάν. . . ἀλλ' οὐδὲν πλέον θὰ μάθετε, σᾶς λέγω, προσέθηκε μειδιῶν.

Καὶ τῷ ὄντι δὲν ὁμίλησε πλέον περὶ

τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰ μὴ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλένην. (ἀκολουθεῖ).

ΛΟΓΟΣ

Ἀπαγγελθεὶς κατὰ τὴν ἐγκαθιδρύσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀρτιστυτάτου σωματείου τῆς Ἀδελφότητος τῶν φιλομαθῶν νέων « Προόδου »

ὑπὸ Ἀ. Ν. Ἰεροκλέους

Προέδρου.

Οὐκ ἔστι περὶ ὅτου ἂν ἄνθρωπος θεϊότερου βουλευσαίτο ἢ περὶ παιδείας αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκείων.

(Πλάτ. Θεάγης.)

Τοὺς λόγους τούτους καὶ πάλιν, τοῦ δαιμονίου Πλάτωνος, Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ Δέσποτα, φιλογενέστατε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπε, φιλόμουσος ὀμήγυρις καὶ φιλομαθῆς νεολαία, τοὺς λόγους τούτους τοῦ αἰθερίου καὶ ὑψηλοῦ τῆς ἀρχαιότητος φιλοσόφου ἐν τῇ περιστάσει πρὸ πάντων ταύτῃ κρίνω εὐκαιρον νὰ ἀναφέρω, διότι εἶπερ ποτε τανῦν ἴσως αἰσθανόμεθα τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας καὶ τὸ βάθος τῆς ἐννοίας αὐτῶν κατανοοῦμεν. Καὶ τῷ ὄντι τί θεϊότερον καὶ ἀγιώτερον ἄλλο ἔργον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἄνθρωπος ἢ βουλευόμενος καὶ προνοῶν περὶ τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναπτύξεως; Τί θεϊότερον ἄλλο ἔργον λέγομεν δύναται νὰ πράξῃ, ἀφ' οὗ

διὰ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως μόνον καὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως, διπλοῦ καὶ ἀδιασπάστου σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἐκπαίδευσις, δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἡμιαγρίας καταστάσεως, εἰς ἣν ῥίπτει αὐτὸν ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἀπαιδευσία, καὶ νὰ ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας τοῦ πολιτισμοῦ ἐκπληρῶν οὕτω τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν αὐτοῦ;

Ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ συντηρηθῇ καὶ νὰ διατηρήσῃ ἀκμαίας τὰς ζωϊκὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἔχει ἀνάγκην τροφῆς, ἣν καθεκάστην λαμβάνει πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀδιαλείπτως φθειρομένων στοιχείων τοῦ σώματος, πρὸς ἐξέυρεσιν δὲ αὐτῆς παντοῖα ὁ ἄνθρωπος μηχανᾷται πᾶσαν χειρωναξίαν μετερχόμενος καὶ πᾶσαν τέχνην ἐπινοῶν, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀνάγκην τροφῆς, ἄλλ' ἀνάγκην πνευματικῆς τροφῆς καὶ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης, ὡς ἄλλης ἐμφύτου χρείας, τείνει ἀείποτε ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύων ἐν περιπτώσει ἀμελείας νὰ πάθῃ ἀτροφίαν τοῦ πνεύματος, πολλῶν δεικνότερον πάσης σωματικῆς καχεξίας νόσον. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάγκην καὶ τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας τοῦ πνεύματος, ἰδρύθησαν τὰ σχολεῖα, ἐνθα ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν πρώτην αὐτοῦ πνευματικὴν τροφήν, κατάρτιζει τὸ κεφάλαιον ἐκεῖνο τῶν γνώσεων τὸ ὅποιον θέλει χρησιμεύσει αὐτῷ μετέπειτα εἰς τὸν βίον, καταβάλλει τὰ θεμέλια τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ μορφώσεως.

ἄλλ' ἅπαντα αὕτη ἢ ἐν τοῖς σχολείοις ἐνεργουμένη διανοητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου διάπλασις, ἢ διὰ τῆς ἐνδολεχοῦς καὶ ἀδιαλείπτου παρὰ τῶν διδασκάλων ἐργασίας προαγομένη εἶναι ἢ βᾶσις, ἐφ' ἧς θέλει στηριχθῆ το ἠθικὸν οἰκοδόμημα τῆς τοῦ ἀνθρώπου μορφώσεως, εἶναι τὸ πνευματικὸν ἐφάδιον, ὅπερ ὁ ὁδοπῆρος τοῦ κόσμου ταύτου ὁ ἄνθρωπος, δέον νὰ θεωρήσῃ ἐκ τῶν σπουδαιότερων αὐτοῦ φροντίδων καὶ νὰ καταβάλλῃ πᾶσιν πρὸς τοῦτο προσπάθειαν, ὅπως ἐπαυξήσῃ ἐκάστοτε, ἐνδολεχῶς πρὸς τοῦτο ἐργαζόμενος, διὰ τῆς μελέτης, διὰ τῆς ἀναγνώσεως, διὰ τῆς ἀκροάσεως δημοσίων μαθημάτων καὶ διὰ ποικίλης ἄλλης πνευματικῆς ἐργασίας· ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν πρὸς ταῖς ἀνάγκαις τοῦ σώματος αἰσθάνεται τὴν ἰσχυρὰν τάσιν, ὅπως ἀναποκριθῆ καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πνεύματος, καὶ ἀποκτῶν ἐν τοῖς σχολείοις τὴν ἐπιτηδεῖαν πρὸς τοῦτο πνευματικὴν διαθέσιν καὶ μεταλαμβάνων ἐν αὐτοῖς τῆς πρώτης πνευματικῆς τροφῆς αἰσθάνεται εἶτα τὴν ἀνάγκην διαρκῶν μέσων, δι' ὧν θέλει προσπορίσει ἑαυτῷ διαρκῆ καὶ ἀδιάλειπτον τὴν τοῦ πνεύματος τροφήν. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἰδρύθησαν τὰ ἀναγνωστήρια, καὶ τὰ σχολεῖα τοῦ λαοῦ λεγόμενα, κατηρτίσθησαν αἱ βιβλιοθήκαι καὶ ὀργανίσθησαν τὰ δημόσια μαθήματα, ὅπως ἐν αὐτοῖς ὁ ἄνθρωπος οὐ μόνον θεραπεύσῃ τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, ἀλλ' εὖρη ἀναψυχὴν τινα καὶ ψυχα-

γωγίαν, ἧς πάντοτε θέλει ἔχει ἀνάγκην ὁ ὑπὸ ποικίλων βιωτικῶν φροντίδων καὶ περιπετειῶν ἀείποτε περισπώμενος ἄνθρωπος τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος· ὑπὸ ποιούτων ἀρχῶν ὀρμώμενοι καὶ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης τοῦ πνεύματος ἐπιζητοῦντες ἰδρύσαμεν Ἀδελφότητα, ἧς ἄμεσος καὶ κύριος σκοπὸς ἐστὶν ἡ ἴδρυσις ἀναγνωστηρίου, ὁ διοργανισμὸς δημοσίων μαθημάτων, ἡ ἴδρυσις γυμναστηρίου πρὸς σωματικὴν ἀσκήσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τὸ μόνον ἰδιάζον ὅπερ ἐν τῷ σωματεῖῳ τούτῳ παρατηρεῖται εἶναι ὅτι ἀπαρτίζεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν νέων τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ τοῦτο, διότι μετὰ λύπης πολλᾶκις παρετήρησα ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἡ νεολαία καὶ πρὸ πάντων ἡ εὐάριθμα ἔτη ἀποφοιτήσεως ἐκ τοῦ ἡμετέρου Φροντιστηρίου ἀριθμοῦσα ἀποτελεῖ ἰδίαν τάξιν μὴ τυγχάνουσα οὐδεμιᾶς παρὰ τῆς πόλεως ἰδιαιτέρας φροντίδος καὶ ὑποστηρίξεως καὶ μὴ ἔχουσα πρόχειρα τὰ μέσα, ὅπως ἐπαυξήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν γνώσεων ὅπερ ἐν τοῖς σχολείοις ἐκτήσατο καὶ χορηγήσῃ ἑαυτῇ τὴν ἀναγκαίαν πνευματικὴν τροφήν, ἧς πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος καὶ πνεῦμα ἔχων αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην. Ἡ νεολαία εἶναι τὸ ἄνθος τῆς πολιτείας, ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ εὐελπι μέλλον καὶ ἡ προαγωγή τῆς φίλης πατρίδος, πῶς θέλομεν νὰ ἀτενίσωμεν εὐέλπιδες εἰς τὸ μέλλον μὴ μεριμνῶντες καὶ φροντίζοντες περὶ

τῶν δημιουργῶν τούτων τοῦ μέλλοντος; Τὴν ἀλήθειαν τῶν σκέψεων τούτων βεβαίως οὐδεὶς ἠθέληεν εὑρεθῆ ὁ ἀρνούμενος. Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων καγὼ ὀρμώμενος ἐγενόμην ὑποκινητῆς τῆς ἰδέας ταύτης καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς εὐρὼν πρόθυμον τὴν ἐκεῖ παρακαθημένην φιλομαθῆ νεολαίαν προέβημεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ἧς ὡς προείπομεν διπλοῦς ὁ σκοπὸς, ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις συνδουαζομένη μετὰ τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, ἡ εὐρωστία τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς υἰγείας τοῦ σώματος, διότι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σοφὸν λόγιον τοῦδε υἰγείας ἐνοικεῖ ἐν υἰγειῖ σώματι καίτοι μέχρι τοῦδε προφανῶς ἀπεδείχθη ὅτι τοῦ σοφοῦ τούτου λογίου ἐλάχιστα κατενοήσαμεν τὴν ἔννοιαν, οὐδέποτε δὲ ἔσως ἐπραγματοποιήσαμεν αὐτήν. Τοιαύτη ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης καὶ τοιοῦτος ὁ σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκωμεν πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου παντὶ σθένει θέλομεν ἐργασθῆ πεποιθότες ὅτι συναρωγὸν καὶ συναντιλήπτορα εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν θέλομε ἔχει τὴν Ἀ. Σεβασμιότητα τὸν φιλόμουσον ἡμῶν Ἀρχιερέα, δείγματα τραπὴ τῆς φιλομουσίας αὐτοῦ ἐκάστοτε παρέχοντα, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, θερμῶς ὑπὲρ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος ἐνδιαφερόμενον, τοὺς φιλοπάτριδας ἡμῶν συμπολίτας ὑπὸ ἀγνοῦ πρὸς τὰ καλὰ ζήλου ἐμφορουμένους καὶ ἐπὶ τῆς ἀρωγῆς καὶ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως πάντων τούτων ἐρείδόμενος

θαρρύντως ἀνελάβομεν τό ἔργον πᾶσαν προσπάθειαν καί φροντίδα προθύμως μέλλοντες νά καταβάλωμεν καί οὐδενός νά φεισθῶμεν κόπου, ὅπως ἀγλαούς τοὺς καρπούς καί τὸν ἀμητὸν πλούσιον τῆ φιλτάτῃ πατρίδι προσπορίσωμεν.

Γένοιτο!

ΑΝΑΜΙΚΤΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ.

Γνωστὸν ὅτι πρό τινος χρόνου εὐρέθη ὄργανον καλούμενον τηλέφωνον ὅπερ ἐνεργῶν δι' ἠλεκτρικῶν συρμάτων κατ' ὁρθῶναι νά μεταβιβάσῃ εἰς οἰανδήποτε ἀπόστασιν καί αὐτοὺς τοὺς λόγους. Διὰ τούτου λοιπὸν τοῦ ὄργάνου ἐγένοντο πρό τινος πειράματα θαυμάσια, δι' ὧν ἀπεδείχθη ὅτι οὐ μόνον οἱ λόγοι, ἀλλὰ καί αὐτὴ ἡ μουσικὴ δύνατον νά μεταβιβάσῃ καί ἐπομένως, τοῦθ' ὅπερ ἤδη ἐγένετο ἀπὸ τῆς μεγάλης "Οπερας τῶν Παρισίων εἰς τινὰ μακρὰν κειμένην οἰκίαν, μετὰ τινὰ χρόνον θέλει διαδοθῆ εἰς πολλὰς τῶν μεγάλων πόλεων οἰκίας καί τοιοῦτοτρόπως οἱ θέλοντες νά ἀπαλλαγῶσι τοῦ κόπου τοῦ νά ὑπάγωσιν εἰς τὰ θέατρα θέλουσιν ἔχει οἴκοι τὴν παράστασιν, ἂν συνδέσωσι τὴν μεγάλην αὐτῶν αἰθουσαν μετὰ τοῦ θεάτρου διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σύρματος τοῦ τηλεφώνου· θὰ συμβῇ δηλ. τοῦτο ἀπαρλλήκτως ὅ-

πως νῦν ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι ἢ διὰ τῶν σωλήνων ἀνάβασις τοῦ ὕδατος καί τοῦ φωταερίου καί εἰς αὐτὴν τὴν ὑψηλοτάτην ὄροφὴν τῶν οἰκιῶν.

ΟΙ ΤΟΥ ΠΕΤΡΑΡΧΟΥ ΦΙΛΟΙ.

Οὕτω λοιπὸν θὰ διάγῃτε τάντοτε μόνος, Σινιὸρ Πετράρχα; ἔλεγέ τις πρὸς τὸν μέγαν ἰταλὸν ποιητὴν.

— Ἐγὼ μόνος! ἐν ᾧ περικυκλοῦμαι πάντοτε ὑπὸ φίλων!

— Ἰπὸ φίλων! Καί τίνες οὗτοι; Ποῦ εἰσιν; Καί πόθεν ἔρχονται, ἀφοῦ δὲν τοὺς βλέπομεν ποτέ;

— Οἱ φίλοι μου εἰσι πολυάριθμοι, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καί πάντες ἐπίσημοι· διότι ἐκ τῶν πεπολιτισμένων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν καταγόμενοι μετέρχονται τὰ εὐγενέστατα καί ἐνδοξότατα τῶν ἐπαγγελμάτων· καί δὴ οἱ μὲν εἰσι φιλόσοφοι, οἱ δὲ ποιηταὶ καί φιλόλογοι, οἱ δὲ φίλοι τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν τεχνῶν. Τοσοῦτον δὲ εὐπροσῆγοροι εἶναι, ὥστε ἅμα τῆ προσκλήσει μου ἀμέσως σπεύδουσι παρ' ἐμοί· καί ἐρώτησιν μὲν οὐδεμίαν μοι προτίνουσιν ἔνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν περισκέψεως καί εὐγενείας, ἀλλ' ἀφοῦ ἀποκριθῶσιν ἄνευ οὐδενός δισταγμοῦ εἰς ἀπάσας τὰς ἐρωτήσεις μου, ἀποσύρονται εὐγενῶς εὐθὺς ὡς ἐννοήσωσι δι' ἐλαχίστου σημείου ὅτι ἡ παρουσία αὐτῶν με ἐνοχλεῖ πως.

— Κύριε, ἀστειεύεσθε νομίζω!

— Ποσῶς, φίλε μου, ἂν θέλητε, δύναμαι νά σᾶς παρουσιάσω εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος φίλους μου καί ἀμέσως ὁ ποιητῆς ἔσυρε τὸ παραπέτασμα τῆς πλουσίας αὐτοῦ βιβλιοθήκης.

Σημ. Ἐπὶ τῷ ἀνεκδότῳ τούτῳ παρατηροῦμεν ὅτι δυστυχῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἢ κατ' ἰδίαν ἀνάγνωσις, εἶναι ὅλως παρημελημένη πρὸ πάντων παρὰ τῇ ἐργατικῇ τάξει. Τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τῶν μαθητῶν εὐθὺς ὡς ἀποφοιτήσῃ τῶν σχολείων ἡμῶν οὐδέποτε σχεδὸν ἀνοίγει βιβλίον μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του. Καί οἱ μὲν προφασιζονται ὅτι δὲν εὐκαιροῦσι, οἱ δὲ ὅτι δὲν ἔχουσι τὰ πρὸς ἀγορὰν βιβλίων χρήματα καί ἄλλοι ἄλλως τὸ δὲ ἀληθές εἶναι ὅτι ἐλλείπει ἡ προθυμία, ἢ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως εὐχαρίστησις· καί ἢ ἐκτίμησις τῆς ἐκ ταύτης προερχομένης ὠφελείας. — Καλέ, τί τὴν θέλω τὴν ἀνάγνωσιν λέγει τις ἔτις ἀφοῦ ἐργάζομαι, τρώγω, πίνω καί διασκεδάζω χαρτοπαικτῶν ἢ ρεμβάζων κ.τ.λ. — Ἄλλ' ὦ ἀγαθέ! « Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος! » Ἐν δὲ τῇ ἀναγνώσει τῶν καλῶν βιβλίων οὐ μόνον θέλεις συνειθίσει νά εὐρῆς περισσοτέραν εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ καί θέλεις πολυειδῶς ἀναπτυχθῆ ἀποκτῶν γνώσεις παντοίας καί δὲν θὰ ἔχῃς πλέον ἀνάγκην νά θαυμάζῃς, νά ζηλεύῃς καί νά μακαρίζῃς τὸν ὄντως ἀξιωμακάριστον διὰ τὴν εὐπορίαν του Εὐρωπαῖον, ὅστις τὰ πάντα ὀφείλει εἰς τὴν διὰ τῆς ἀναγνώ-

σεως καί τῆς σπουδῆς ἀνάπτυξιν του καί τὴν ἐργασίαν. Διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐπέρχεται καί εὐχαρίστησις καί ἀνάπτυξις, διὰ δὲ τῆς ἀναπτύξεως καί τῆς ἐργασίας ἢ εὐτυχία καί ὁ πολιτισμός. Δέν με πιστεύεις; « Ἐρχου καί ἰδέ! »

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΣ

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ ἰδιοτροπίας ὀφείλομεν οἱ πάντες νά ἀποδώσωμεν τὰ πρωτεῖα εἰς τὰ τῆς Ἀλβιῶνος ἀγλαὰ τέκνα. Φέρομεν δὲ ὡς παράδειγμα τὸ ἐξῆς ἀνεκδοτόν: Ἄγγλος τις ἐπεθύμησεν ἄνευ λόγου καί αἰτίας, νά φονευθῇ, ὡς ἄλλος Λουδοβίκος, δηλ. διὰ τῆς αὐτῆς λαίμητόμου δι' ἧς ἐφονεύθη καί ἐκεῖνος.

Προσέρχεται λοιπὸν πολλάκις πρὸς τὸ ἐν Λονδίῳ μουσεῖον, ἔνθα εὐρίσκεται τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο μνημεῖον· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τῷ φαίνεται ἀδύνατον, διότι καί ἐπιγραφαί αὐστηρῶς ἀπαγορεύουσαι τὸ ἐγγίξιν τὰς ἀρχαιοτήτας ὑπάρχουσι πανταχοῦ καί φύλακες ἀγρυπνοῦντες. Ἐπὶ τέλους ὁμως κατώρθωσεν ὁ καλὸς Ἄγγλος νά κρυβῇ ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ μουσεῖῳ, ἐγείρεται ὅθεν κατὰ τὴν νύκτα οὐδενός κωλύοντος καί ἀφοῦ καλῶς ἐξήτασε τὴν λαίμητόμον ἀναβαίνει ἐπ' αὐτῆς ὑψώνει τὴν θανατηφόρον μάχαιραν σύρον τὸ πρὸς τοῦτο σχοινίον καί ἐξαπλοῦται ἐντὸς τῆς μηχανῆς ἔνθα κρατεῖται τὸ

σώμα τοῦ φονευομένου καὶ ὅθεν ἐξέχει μόνον ἢ κεφαλή. Ἄλλ' ἐνῶ οὐδὲν πλέον ὑπελείπετο ἢ νὰ ἀφήσῃ τὸ σκρικόν τῆς κοπίδος ὅπερ ἐκράτει, αἰφνης θερμὸς ἰδρὼς κατακαλύπτει αὐτὸν, καὶ τῆς αὐτοσυντηρησίας ὁρμὴ διεγείρεται σφοδρὰ καὶ ὁ ἰδιότροπος Ἄγγλος σπεύδει νὰ ἐγερθῆ ἀποτόμως. ἄλλ' ὦ τοῦ θαύματος! ἦτο πλέον ἀδύνατον, ὄχι μόνον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς μηχανῆς ἀλλὰ καὶ νὰ κινηθῆ. Φρικτὸν πραγματικῶς εἶναι καὶ νὰ φαντασθῆ τις μόνον πῶς διήλθεν ὅλην τὴν νύκτα πρὸ δυστυχῆς ἐκεῖνο θύμα τῆς ἰδιοτροπίας! Καὶ δὲν ἀπέθανε μὲν, ὅτε ὅμως τὴν πρῶταν οἱ φύλακες προσήλθον ἐκπεπληγμένοι καὶ ἔσωσαν αὐτὸν, αἱ τρίχες τοῦ εἶχον λευκαυθῆ· ἔκτοτε δὲ ἐγένετο ὁ φιλοζωότερος τῶν ἀνθρώπων,

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Δικαίως οἱ Ἰάπωνες ὠνομάσθησαν Γάλλοι τῆς Ἀνατολῆς, διότι ἔχουσι μετὰ τῶν Γάλλων πολλὰς ὁμοιότητας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέχει ἢ ἀγάπη τῶν θεατρικῶν παραστάσεων. Ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ ἡ ἐλαχίστη πόλις ἔχει τούλάχιστον ἓν θέατρον, ἢ δὲ πρωτεύουσα Ἰεδδὼ ἀριθμεῖ περὶ τὰ τριάκοντα· καὶ ἐν τῇ Ὁσακᾷ, ἄλλη μεγάλη πόλις τῆς Ἰαπωνίας ὑπάρχουσι σχεδὸν ἄλλα τοσαῦτα κατεσκευασμένα ἅπαντα πολυτελῶς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον. Αἱ πα-

ραστάσεις εἰσὶ σχεδὸν συνεχεῖς, ἕκαστον θέατρον ἔχει καὶ ἐστιατόριον, ἐνθα εἰσέρχονται οἱ θεαταὶ κατὰ τὸν μετὰ τὸν τῶν διαφορῶν πράξεων παρεμπιπτοῦτα χρόνον, οἱ δ' ἐν τοῖς θεωρείοις δικαιῶνται νὰ ζητήσωσι τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἐπιτοπίως. Συνήθως δὲ τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς θεωρεῖα κατέχονται ὑπὸ κυριῶν πολυτελῶς ἐνδεδυμένων καὶ παρουσιαζουσῶν ἐν συνόλῳ θέαμα λαμπρὸν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἐπιτήδειος μίμησις τῆς ἐν Παρισίοις μεγάλης Ὀπερας. Πρὸς τούτοις αἱ τῶν ἠθοποιῶν ἐνδυμασίαι καὶ ἄψασαι αἱ σκηνογραφίαι εἶναι πολυτελέσταται. Ἀξιοσημείωτος δὲ ἰδίως εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ἐκφράζουσι οἱ Ἰάπωνες τὴν ἀπαρέσκευαν αὐτῶν διὰ τι θεατρικὸν ἔργον· διότι ἀντὶ, ὡς παρ' ἡμῶν;) νὰ ἐκφράσωσι ταύτην διὰ συρισμοῦ, ἐγείρονται ὄρθιοι καὶ στρέφουσι τὰ νῶτα πρὸς τὴν σκηνήν· ἢ δ' ἐνδειξίς αὐτῆ φέρει ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα, δι' οὗ ἀμέσως πίπτει ἢ αὐλαίκα. Ἐν γένει δὲ παρατηρητέον ὅτι τὰ Ἰαπωνικὰ θέατρα καθ' ὅλα εἶναι ὅμοια πρὸς τὰ Ἑβραϊκᾶ· ἢ μόνη ὁμοίως σποδαία διαφορὰ εἶναι ὅτι ἐκεῖνχ στεροῦνται τοῦ λαμπροῦ θιάυ τοῦ φωταερίου φωτισμοῦ.

Η. Ε.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ βαρῶνος Τ. . . . ἄγαμος ὢν ἀπέβιωσεν ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ ἄφησεν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων περιουσίαν· οἱ ἐξ ἀδιαθέτου διάδοχοι περιήλθον εἰς δίκην περὶ τῆς διανομῆς, ἥτις ἐπὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη ἀπερρόφησε μεγάλας δαπάνας· ὑπῆρχεν ὁμως καὶ ἀπωτέρου βαθμοῦ συγγενῆς ἐν γεροντοκόριτσον ἢ κ. Κ. . . ὅπερ ὁμως εἶχεν εἰς χεῖράς του διαθήκην τοῦ βαρῶνου, ἐν ἣ ἐγράφετο ἀπόλυτος κληρονόμος, τοῦθ' ὅπερ οἱ δυστυχεῖς δικαζόμενοι ἠγνόουν.

Τὸ πονηρὸν γεροντοκόριτσον εἶχεν ἰσχυροὺς λόγους ὀργῆς κατὰ τῶν οἰκειοποιηθέντων τὴν κληρονομίαν, διότι πενόμενον ἠτήσατο παρ' αὐτῶν βοήθημά τι λόγῳ τῆς συγγενείας του πρὸς τὸν ἀποθανόντα, εὐδεις ὁμως τῶν κατόχων τῆς κληρονομίας εἰσῆκουσε τῶν δεήσεών του.

Τὸ γεροντοκόριτσον ἤρᾶτο ἀπὸ νεότητος φαρμακοποιῶ τινος ἥδη εἰς χηρείαν προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ τῷ ἐνεπιστεύθη τὸ μυστήριόν του καὶ τὴν ἀπόφασίν του νὰ τὸν λάβῃ σύζυγον, ἓνα δὲ μόνον ὄρον ἔθετο αὐτῷ νὰ γίνῃ ὁ γάμος τὴν ἐπιούσαν, καὶ νὰ κατορθώσῃ, δι' οὗτινος μέσου θελήσῃ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς γάμους καὶ τοὺς δικαζομένους συγγενεῖς.

Ἐξάλλος ὑπὸ χαρᾶς ὁ φαρμακοποιὸς ἀπεδέχθη κατορθώσας ἅμα καὶ τὸ ζητηθέν.

Τελεισθέντος τοῦ γάμου οἱ προσκεκλημένοι ἐκάθησαν πάντες εἰς τὸν δεῖ-

πνον πρὸ δὲ τῆς πρώτης μπούκας τὸ πονηρὸν γεροντοκόριτσον ἐγείρεται, ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῶν συνδαιτυμένων, καὶ ἀναγινώσκει τὴν διαθήκην. Τὰ θύματα ἀπήλθον ἐν ἀπελπισίᾳ.

* *

Ὁ κ. Α. ἔχει ἰατρὸν τὸν κ. Σ. σχεδὸν ὀγδοηκοντούτη, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

— Εἶναι θησαυρὸς γνώσεων! ἔλεγεν ἡμέραν τινὰ ὁ κ. Α. αὐδέποτε θὰ παραδεχθῶ νὰ μὲ ἐπισκεφθῆ ἄλλος ἰατρός.

— Ἄλλ' ὅταν ἀποθάνῃ; τῷ παρετήρησέ τις.

Προεῖδον τὴν περίστασιν καὶ ἔλαβον τὰ μέτρα μου ἀπαντᾷ ὁ κ. Α. σκοπεύω νὰ τῷ ζητήσω περὶ πλέον συμβουλᾶς δι' ὅλην μου τὴν ζωήν.

* *

Ὁ κ. Ζ. ἠγανάκτει κάπως ἐσπέραν τινὰ ὡς ἐκ τινος παχυλοῦ ψεύδους τῆς συζύγου του.

Πόσον εἶσαι ἀνόητος! λέγει πρὸς αὐτὴν, νὰ λέγῃς ψεῦδη χωρὶς συμφέρον καὶ ἄνευ τινὸς λόγου.

— Καλέ μου, καθὼς ὁ ἔρως διὰ νὰ ἦναι ἀγνὸς πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχῃ συμφέρον καὶ λόγος τις, οὕτω καὶ τὸ ψεῦδος διὰ νὰ ἦναι ἀγνὸν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ συμφέρον καὶ λόγον.

* *

Ὁ εἰρηνοδίκης κ. Ζ. ἐκάθητο πρὸς τὸ ἐσπέρας ἔξωθεν τῆς θύρας του· εἰς τὴν ἀπέναντι οἰκίαν ἐγένετο θόρυβος, νέος τις δὲ προσελθὼν παρεκάλεισεν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ὅπως κατευνάσῃ δύο γυναῖκας φοβερὰ ἐρζούσας.

— Ὑβρίσθησαν; ἐρωτᾷ ὁ εἰρηνοδίκης.

— Καὶ ἐρραπίσθησαν μάλιστα.

— Μήπως εἶπεν ἡ μία τὴν ἄλλην ἄσχημον;

— Ὁχι.

— Αἰ. τότε ὑπόσχομαι νὰ τὰς συμφιλώσω.

Ἡ καλὴ καγαθὴ ὑπηρέτρια Γαρωφιλιά τὴν πρῶταν τῆς προχθὲς συνελήφθη ῥοφῶσα κρύφα τὸν ὠραῖον οἶνον ὃν ἡ οἰκοδέσποινα εἶχε προμηθευθῆ ἐκ Κηφισσίας χάριν τῆς πασχούσης υἱείας τῆς.

— Ἀθλία, λέγει ἡ οἰκοδέσποινα, καλὰ ὅπου μοῦ στερεῖς τὸ κρασί μου, πλὴν τόσον πρῶτ' νὰ πίνης, δὲν ἄφινες νὰ ἔλθῃ τὸ γεῦμα;

— Κυρά.....

— Σιώπα.

— Κυρά, δὲν ἤξεύρεις ὅτι δὲν πίνω ποτέ;

— Πίνεις ὅμως κρυφὰ καθὼς φαίνεται.

— ἤξεύρεις διατί ἤπια σήμερον;

— Διατί;

— Διότι θὰ βγάλω τὴν φωτογραφίαν μου.

— Καὶ τί μὲ τοῦτο;

— Διὰ νὰ ἤμαι κόκκινη.

— Τότε ἀνόητη, καλλίτερον ἦτο τὰ ξεῖδ'.

— Δὲν τὸ ἤξευρα.

* * *

Ἡ ἐν Λακωνίᾳ δεσποινὶς Χ. Π. ἐπρόκειτο νὰ ἀρραβωνιασθῆ. Ὁ μελλόνυμφος ἦτον ἐξ Ἀθηνῶν.

— Πόσον θὰ ἦσαι εὐτυχὴς κόρη μου, ἔλεγεν αὐτῇ ἡ μήτηρ, θὰ πάρῃς πρωτευουσιάνον.

— Εἶναι καλὸς, μητέρα;

— Τί λέγεις ἀξιόλογος. γνωρίζει νὰ ὀμιλῇ καὶ ὀκτὼ γλώσσας.

— Πῶ! Πῶ! μητέρα, αὐτὸς λοιπὸν θὰ ἦναι πολὺ φλύαρος. ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι Λακωνίς!

* * *

Χρέος πρὸς ὠραίαν κυρίαν. Ὁ κ. Φ. χρεωστῆ εἰς τὴν κ. Β. 150 δραχμὰς, συναντῶνται δ' ἐν τινὶ συναναστροφῇ σχεδὸν καθ' ἑκάστην, ἐπὶ μίαν ὅμως ἐβδομάδα ὁ κύριος δὲν ἐθεάθη συναντηθέντες ἐκ νέου.

— Διατί κύριε Φ. δὲν σὰς βλέπω τώρα συνεχῶς; Μήπως διότι μοὶ ὀφείλετε τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ποσόν;

— Καθόλου, κυρία μου, διότι ἂν δὲν τὸ ἐπλήρωσα, σεῖς μόνη πταίετε.

— Διατί;

— Διὰ νὰ τὸ πληρωθῆτε πρέπει νὰ μὴ σὰς βλέπω.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Δὲν σὰς καταλαμβάνω.

— Ὅταν σὰς βλέπω καὶ τὸ χρέος μου ξεχνῶ καὶ τὸν κόσμον ὅλον λησμονῶ.

* * *

Παροιμίαι Περσικαί.

Ὁ μὴ ἔχων περιουσιάνδ' ἔχει πίστωσιν.

— Ὁ μὴ ἔχων εὐπειθῆ γυναῖκα δὲν ἔχει ἡσυχίαν.

— Ὁ μὴ ἔχων τέκνα δὲν ἔχει δύναμιν.

— Ὁ μὴ ἔχων γονεῖς δὲν ἔχει στήριγμα.

— Ὁ μὴ ἔχων πάντα ταῦτα ζῆ χωρὶς μερίμνας.

* * *

— Ὁ Βασιλεὺς Βασιλεύει.

— Ὁ Πάπας ἄρχει καὶ αὐτοῦ.

— Ὁ στρατιώτης πολεμεῖ καὶ διὰ τοὺς δύο,

— ὁ πολίτης τρέφει καὶ τοὺς τρεῖς,

— ὁ δικηγόρος ὑπερδεύει καὶ τοὺς τέσσαρας,

— ὁ φαρμακοποιὸς φαρμακεύει καὶ τοὺς πέντε,

— ὁ ἰατρὸς ξεμπερδεύει καὶ τοὺς ἕξι,

— ὁ νεκροθάπτης θάπτει καὶ τοὺς ἑπτὰ,

— ὁ παπὰς συγχωρεῖ καὶ τοὺς ὀκτὼ,

— ὁ διάβολος πέρνει καὶ τοὺς ἑννεά.

(ἐκ τῆς Ἑστίας.)

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος φύλλου ἀρχόμενοι τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἡμετέρου τυπογραφείου πρὸ παντὸς ἄλλου κρίνομεν καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ φιλολάου καὶ φιλομούσου ἡμῶν ἀνακτος καὶ τῷ ἐνδόξῳ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργῷ Ἐξοχ. Μουσταφᾶ πασᾶδιὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀναγκαίας τοῦ τύπου ἀδείας ἀποδείξαντι τρανῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου διακαῶς ἐπιποθεῖ καὶ ἐνδελεχῶς ἐπιδιώκει τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πνευματικὴν χειραγωγίαν τῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Τοῖς δ' ἐντεῦθεν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεργήσασι καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐργασθεῖσι διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς καὶ ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας, ὡς καὶ πᾶσι τοῖς ἐπιδειξαμένοις εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ὑποθέσεως.

— Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπὸ τετραμηνίας διακοπῆς τοῦ ἡμετέρου φύλλου γεγονότα ἄξια ἀναγραφῆς ἀφορῶντα τῇ κοινότητι θεωροῦμεν κατὰ πρῶτον λόγον τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας, τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν σχολείων. Κατὰ τὸν ἰσχύοντα κα-

νορισμόν τῆς κοινότητος κατὰ διετίαν τῇ 24 Κυριακῇ τοῦ Ἀπριλίου ὑφ' ἐκάστης ἐνορίας μετὰ προηγουμένην ἀρχιερατικὴν προκήρυξιν ἐκλέγονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν ἐκ τῶν μάλ-
λον διακεκρημένων καὶ εὐπολήπτων πολιτῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος· ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν ἐν συνόλῳ ἀνέρχεται εἰς πενήκοντα, ἐκλεγομένου ἐν ἐκάστη συν-
οικίᾳ ἀναλόγου τῶ τῶν εἰκῶν αὐτῆς ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων, ὡς ἐμφαίνει ὁ δημοσιευόμενος κατωτέρω κατάλογος τῶν κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον τῆς ἀντιπροσωπείας ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος.

ἁγίου Γρηγορίου

Γεώργιος Καρβωνίδης
Ἀνδρέας Τριανταφυλλίδης
X' Κωνστ. Ἐφραίμίδης
Ἰορδάνης Πασαγιάννου
Γεώρ. Κοκκινίδης
Χαράλ. Μουμούλωφ
Θεόδ. Φουντόπουλος

Ἰπαπαντῆς

Γεώρ. Σειρηνόπουλος
Παναγ. Κακουλίδης
Ἀντώνιος Μάσσων
X' Κωνστ. Γαληνός
Ἀνέστης Τριανταφυλλίδης

Γεώργ. Χαραλαμπίδης
Δημήτρ. Τεζαψίδης
Ἰωάν. Σειρηνόπουλος

Σωτήρος Χριστοῦ

Ἡλίας Κωνσταντινίδης
Δ. Σιφιλίνος
Χρ. Σεράσης
Ἐλευθ. Δομνηνός
Ἰωάν. Μιχαηλίδης
Πολυχρ. Τσαϊρίδης
Ἰωάν. Φαμηλιάνης
Γεώργιος Παπάζωφ.

Καφνούντος Ἰωάννου

Σάββας Μελίδης
Ματθ. Παπαδόπουλος
Γεώργ. Ἀθανασιάδης
Ἀθ. Τριφτανίδης.

Παναγίας

Στυλ. Περσείδης
X' Χρῆστος Περσείδης
Παπουλίκας
H. Ἀργυρόπουλος, Γουναρᾶς.

ἁγίου Βασιλείου

X' Δημ. Κωνσταντινῶφ
Γρηγ. Κυτρίδης

Στ. Τσιμπλινίδης
Γρ. Κυριακίδης
Νικ. Παπαδόπουλος.

Ἐξωτετικῶν

Ἰωάν. Γιαννικαπάνης
Χαρ. Βακαλόπουλος
Χαρ. Παπαδόπουλος
Καπιτάνογλης
Ἐλ. Καζάζης

ἁγίας Μαρίας

Βελισσ. Βελισσαρίδης
Δημ. Λεοντίδης
Παναγ. Ἀργυρόπουλος
Χρ. Μεταξᾶς.

ἁγίου Γεωργίου

Π. Πουλουλίδης
Ἐλ. Κανδύλης.
Χαρ. Γαροφαλίδης

Θεοσκεπᾶστου

Πέτρος Πετρόπουλος
Δημ. Κτενίδης

Ὅπως ἔχει ὁ κατάλογος τῶν ἀντιπρο-

σώπων τῆς κοινότητος· ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη συνεθεύσα κατὰ τὸν κανονισμόν τὴν 3ην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου, ἤτοι τὴν 18ην τοῦ μηνὸς τούτου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Ἀ. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Γρηγορίου ἐξελέξατο τὴν Δημογεροντίαν ἀπαρτιζομένην ἐκ δέκα μελῶν καὶ ἐκλεγομένην ἐκ τῶν πολιτῶν τῶν ἀγόντων ἡλικίαν ἄνω τῶν τεσσαράκοντα. Ἐξελέγησαν δὲ διὰ πλειονοψηφίας τοιοῦτοι οἱ ἀξιότιμοι κ. Γεώργιος Καρβωνίδης, χ' Πάνος Σουλιάδης, Γεώργιος χ' Ἐλευθεριάδης, Ἀνδρέας Τριανταφυλλίδης, Γεώργ. Σειρηνόπουλος χ' Δημ. Κωνσταντινῶφ, Ἡλίας Κωνσταντινίδης, Ἀντώνιος Μάσσων, Π. Πουλουλίδης, Βελ. Βελισσαρίδης· ἀλλ' ἐκ τῶν δημόγερόντων τούτων παραιτηθέντων δύο, τοῦ ἀξιότιμου κ. Γεωργίου Καρβωνίδου καὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μάσσωνος, ἀπόντες δὲ ἐνὸς τοῦ κ. Ἡλίου Κωνσταντινίδου ἡ συγκρότησις ἀπαρτίας ἀποβαίνει δυσχερῆς.

Τὴν 4ην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου συνεθεύσα πάλιν κατὰ τὸν κανονισμόν ἡ Ἀντιπροσωπεία πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Σχολείων διελύθη ἀπρακτὸς μὴ γενομένης ἀπαρτίας· εἶτα συνεθεύσα τὸ τρίτον τὴν 6ην Μα-
του ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Ἀ. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν Γρηγορίου ἐξελέξατο ἐφόρους μὲν τοὺς ἀξιό-
τίμους κυρίους Γεώργιον Γιαννικαπάνην

ἐπιτηρητήν, γ' Δημήτριον Κωνσταντινώφ, ταμίαν καὶ Στυλ. Περσεϊδὴν, Γραμματέα, συμβούλους δὲ τοὺς κυρίους Γεώργ. Σειρηνόπουλον, Ἀνδρέαν Τριανταφυλλίδην, Γεώργιον Σουλιάδην, Χρῆστον Σεράσην καὶ Γρηγόριον Καπαγιαννίδην· ἀλλὰ παραιτηθείσης τῆς Ἐφορίας ταύτης συνεκλήθη πάλιν ἡ Ἀντιπροσωπεία τὴν 23-ην λήγοντος πρὸς ἐκλογὴν νέας Ἐφορίας καὶ μὴ γενομένης ἀπαρτίας ἐματαιώθη ἡ συνεδρίασις· συνεκλήθη πάλιν ἡ Ἀντιπροσωπεία τὴν 25-ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ συζητήσασα περὶ τοῦ πρακτέου ἐνέκρινεν ὡς πρακτικωτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος τὴν κατάργησιν τοῦ ἐκλεγέντος Συμβουλίου καὶ τὴν ἐκλογὴν νέας Ἐφορίας καὶ νέου Συμβουλίου· οὕτω δὲ ἐξέλεγθησαν πάλιν σύμβουλοι μὲν οἱ κύριοι Γεώργ. Σειρηνόπουλος, Γεώργ. Σουλιάδης, Χρῆστος Σεράσης, Ἐλευθέριος Δομνηνός καὶ Π. Πετρόπουλος, Ἐφοροὶ δὲ οἱ ἀξιότιμοι κ. Παναγ. Κακουλίδης, ἐπιτηρητῆς, Παναγιώτης Ἐφραιμίδης, ταμίης, Παναγ. Ἀργυρόπουλος, γραμματεὺς· ἡ Ἐφορία αὕτη ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινῶ ἀναλαμβάνουσα τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα.

— Ἀσμένως ἀναγράφομεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως προσοδοφόρου κτήματος ἐπὶ τοῦ γηπέδου τοῦ παρεκκλησίου τῆς ἁγίας Τριάδος ἐκλεγείσα Ἐπιτροπὴ

ἀποταθεῖσα πρὸς τοὺς ἐν Βακοῦ διαμένοντας συμπολίτας ἡμῶν, οἵτινες διὰ συνδρομῆς εἶχον ἀποταμιεύσει πρὸς φιλεκπαιδευτικὸν σκοπὸν ἰκανὸν χρηματικὸν κεφάλαιον, ἔλαβε τὴν εὐχάριστον ἀπάντησιν ὅτι ἀσμένως ὑπ' αὐτῶν διατίθεται πρὸς ἀνεγέρσιν τοῦ προσοδοφόρου τούτου κτήματος ἢ πρὸς ἕτερον μὲν, ἀλλὰ παρόμοιον πρὸς τὸν τῆς οἰκοδομῆς προσοδοφόρων κτιρίων κοινωφελῆ σκοπὸν ὀρισθεῖσα χρηματικὴ παρακαταθήκη, ἀνερχομένη εἰς τόποσόν τῶν τριακοσίων λιτρῶν· οἱ ἐν Βακοῦ συμπολιταὶ ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ οἱ ἀξιότιμοι κ. Ἀδελφοὶ Θεοφυλάκτου καὶ Φωκ. Κούσης εἰσὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

— Καὶ ἐφέτος κατὰ τὰ νενομισμένα ἐγένετο πανηγυρικῶς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Πάντων, ὡς ἑορτὴ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Παιδείας· ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν τοῦ καιροῦ βροχόερο ἢ τοσοῦ ἢ τοσούτῳ βροχόερο ἢ τοσοῦ ἢ τοσούτῳ θεία λειτουργία ἐτελέσθη οὐχὶ κατὰ τὸ σύνθηρες ἐν τῷ ναῖσκῳ τοῦ Φροντιστηρίου, ἀλλ' ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἔνθα κατὰ τὰ εἰθισμένα τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀπήγγειλεν ὁ Διευθυντῆς τῶν σχολείων κ. Ι. Κ. Βεργάδης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τὸ προηγούμενον 21ον τεύχος ἀντὶ 29 Μαΐου ἀνάγνωθι 16 Ἰανουαρίου.

ΑΙΛΙΑ

Εὐχάριστον ἀπάντησιν ὅτι ἀσμένως ὑπ' αὐτῶν διατίθεται πρὸς ἀνεγέρσιν τοῦ προσοδοφόρου τούτου κτήματος ἢ πρὸς ἕτερον μὲν, ἀλλὰ παρόμοιον πρὸς τὸν τῆς οἰκοδομῆς προσοδοφόρων κτιρίων κοινωφελῆ σκοπὸν ὀρισθεῖσα χρηματικὴ παρακαταθήκη, ἀνερχομένη εἰς τόποσόν τῶν τριακοσίων λιτρῶν· οἱ ἐν Βακοῦ συμπολιταὶ ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ οἱ ἀξιότιμοι κ. Ἀδελφοὶ Θεοφυλάκτου καὶ Φωκ. Κούσης εἰσὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ο. Βεργάδης

ΤΙΜΗ ΔΥΝΑΡΩΝ ΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ	3	ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ	4	ΤΟ ΕΣΤΕΡΙΟΝ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ	5	

ΑΥΤΟΚΑΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΠΡΟΪΚΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΪΚΤΟΝ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Είσερχόμενοι εἰς νέαν περίοδον ἔνεκα τῆς προσεχούσας ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ τετρα-
μηρίας καὶ πλέον μὴ ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ «*Εὐξείνου Πόντου*» καὶ ἐπιτυχόντες
τῆς ἀναγκαίας τοῦ τύπου ἀδείας καθῆκον κρίνομεν, ὅπως διὰ νέας πρὸς τὸ κοινὸν
ἀγγελίας εὐχαριστήσωμεν μὲν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν τοὺς ὑποστηρίζοντας διὰ
τῆς ἐαυτῶν συνδρομῆς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ, ἐξαιτησώμεθα δὲ εἰς
τὸ μέλλον καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν αὐτῶν τε καὶ παντὸς ἑτέρου
φιλομούσου καὶ τῶν καλῶν ἐραστοῦ ἐν τε τῇ ἡμετέρῃ πόλει καὶ ταῖς ἀρὰ τὸν
Πόντον πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ῥωσικῇ ἐπικρατεῖᾳ ἐ-
πιδημούντων ὁμογενῶν ἡμῶν, πεποιθότες ὅτι θέλομεν τύχει τῆς θεούσης ἐκτι-
μῆσεως ἔνεκα τῶν κόπων καὶ τῶν ἀγῶνων οὗς κατεβάλομεν διὰ τε τὴν ἰδρυσὶν
καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ τυπογραφείου, καὶ τῆς θεούσης ὑποστηρίξεως καὶ συν-
δρομῆς διὰ τε τὰς τακτικὰς δαπάνας, εἰς ἃς ὑπεβλήθημεν διὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ
περιοδικοῦ καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ τυπογραφείου καὶ τὰς ἐκτάκτους, ἃς ὑπέστη-
μεν διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἔνεκα ἀπροόπτου λόγων διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ
τυπογραφείου καὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμετέρου φύλλου.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 28ῃ Μαΐου 1882.

Ὁ Ἐκδότης

Δ. Εἰφιλίνος.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ	μετζ.	3.	Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ Παράδων 60.
» ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ :	»	4.	
» Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ	»	5.	

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.